

KASTEEL d'URSEL

MAGAZINE

Driemaandelijke uitgave van de Provincie Antwerpen/Kasteel d'Ursel, Hingene | 13de jaargang # 50 | mei-juni-juli 2017

THE BEAUTY OF THE BEAST

Beste Vriend,

Een '50' met een lauwerkrans, daar moet een goede reden voor zijn! Meer dan twaalf jaar geleden – op 1 februari 2005 – rolde het allereerste Kasteel d'Ursel Magazine van de persen. Met een ritme van vier nummers per jaar zijn we intussen toe aan de vijftigste editie. De eerste vijftien nummers werden vormgegeven door Annemie Druyts van het grafisch bureau van de provincie. Daarna nam Frederik Hulstaert de fakkel over. Allemaal samen bieden de magazines een mooi overzicht van het nieuwe leven in het kasteel en van alle tentoonstellingen, concerten, evenementen en projecten die de revue zijn gepasseerd. Daarnaast komt ook het verleden van het kasteel en zijn bewoners ruimschoots aan bod. Op die

manier is ons Kasteel d'Ursel Magazine niet alleen een visitekaartje, maar ook een naslagwerk waarin je nog jaren na publicatie kan grasduinen. Sommigen onder jullie hebben alle nummers misschien zorgvuldig bewaard, maar wie ze zelf niet in huis heeft, kan ze in digitale vorm nalezen op www.kasteeldursel.be. Tussen haakjes: als je het Magazine voortaan liever online leest, kan je altijd een gratis digitaal abonnement nemen via info@kasteeldursel.be. Je krijgt dan een mailtje telkens er een nieuw nummer verschijnt. Ook in deze jubileumeditie wensen we je veel leesplezier en hopelijk zien we elkaar binnenkort bij *The Beauty of the Beast!*

LUK LEMMENS
gedeputeerde voor cultuur

KOEN DE VLIAGER-DE WILDE
directeur kasteel d'Ursel

COLOFON Kasteel d'Ursel
Wolfgang d'Urselstraat 9
2880 Hingene
www.kasteeldursel.be
T 03 820 60 10
info@kasteeldursel.be
IBAN BE54091018504797
BIC GKCCBEBB

Het magazine van het Kasteel d'Ursel is een uitgave van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen:
Cathy Berx, gouverneur-voorzitter,
Luk Lemmens, Ludwig Caluwé,
Inga Verhaert, Bruno Peeters,
Peter Bellens en Rik Röttger, leden
en
Danny Toelen, provinciegriffier

Jaargang 13, nummer 50,
mei-juni-juli 2017

Redactie: Veerle Moens en Koen De Vlieger-De Wilde,
met medewerking van Els Muys

Vormgeving: Frederik Hulstaert

Druk: De Bie Printing, Duffel

Oplage: 5.500 exemplaren

Dit magazine werd gedrukt op milieuvriendelijk papier en verpakt in milieuvriendelijke folie.

ISSN 1781-4464

KASTEEL d'URSEL MAGAZINE

Gratis magazine

Wil je het magazine van kasteel d'Ursel thuis ontvangen? Bezorg ons dan je adresgegevens voor een postabonnement of je e-mailadres voor de digitale versie. Alle nummers zijn ook terug te vinden op de website.

Nieuwsbrief

Wil je nog beter geïnformeerd zijn over het reilen en zeilen in het kasteel? Schrijf je dan via de website gratis in op de elektronische nieuwsbrief.

Kasteelheer voor één dag

Word kasteelheer voor één dag en nodig je gasten uit in een schitterend kader. Je kan het kasteel huren voor onder andere recepties, seminaries, ontvangsten, diners en fotoreportages. Voor meer info, het reglement en de tarieven kan je ons bellen of surfen naar de website.

Tweede kwadrant parkbos afgewerkt

Net zoals vorig jaar voerden we ook deze winter werken uit in het parkbos. Dat is momenteel weinig waardevol, zowel op ecologisch als op esthetisch vlak. Er is een grote aanwezigheid van invasieve uitheemse soorten, zoals Amerikaanse eik en robinia. Ze verspreiden zich sterk en hun bladeren verteren moeilijker, waardoor ze de bodem verzuren. Hierdoor is er bijna geen onderbegroeiing van struiken en kruiden.

Tussen oktober en februari werd het tweede kwadrant uitgedund. Aansluitend hebben we inheemse bomen bijgeplant, zoals zomereik, tamme kastanje, rode beuk en vooral haagbeuk. Deze laatste staat nu al in grote delen van het park. Met hun grillige vormen en getorste stammen zijn de haagbeuken prachtig om te zien.

Door de grotere lichtinval krijgen de plantjes in de lente de kans om talrijk op te schieten. Jonge Amerikaanse eiken en robinia worden onder controle gehouden door te maaien, maar andere bomen, struiken en kruiden mogen volop groeien. In het eerste kwadrant, dat vorige winter werd uitgedund, zijn de resultaten al goed te zien. Op deze manier ontstaat er opnieuw een divers bos, met een waardevolle onderbegroeiing. We zijn benieuwd welke nieuwkomers we deze lente en zomer zullen zien verschijnen!

© Koert Fasseur

Kajakken rond het kasteel

De tweede week van de paasvakantie werd dit jaar omgedoopt tot 'Week van de provinciedomeinen'. De Vlaamse provincies toonden de sterke troeven van hun groendomeinen met meer dan honderd activiteiten onder de noemer 'Beestig avontuurlijk'. Op de kasteelvijver en walgrachten van het kasteeldomein kon je opnieuw kajakken zoals de familie d'Ursel het ooit heeft voorgedaan. In een fotoalbum van hertog Henri d'Ursel uit de jaren 1940 zien we zijn familie en vrienden peddelen in kajaks. Gedepu-terden Luk Lemmens en Bruno Peeters

vonden een spannende manier om hun werkweek te starten. Tijdens de persconferentie op maandagochtend stapten ze samen in het bootje voor een tochtje op de kasteelvijver. Samen met enkele kinderen en een cameraploeg van de regionale televisie testten ze de kajaks uit. En op enkele natte broeken na vielen die bijzonder in de smaak. Hun goede voorbeeld werd al snel opgevolgd door enthousiaste omwonenden en meer dan 150 bootjes werden die week te water gelaten. Wordt ooit vervolgd ...

Kidsproof

Deze lente en zomer organiseren we opnieuw enkele kindvriendelijke activiteiten. In februari kropen meer dan 350 leerlingen uit het vijfde en zesde leerjaar basisonderwijs in de rol van de Europese ministers van de 28 Europese lidstaten. Ze discussieerden en stemden over een wetsvoorstel rond erfgoed en scholen. Nadien volgden ze de ontdekkingstocht 'Hier met de pruik' door het kasteel en maakten ze kennis met het leven in de achttiende eeuw. Onder een stralende zon genoten eind maart nog eens meer dan 200 kleuters en lagere-schoolkinderen van de lentewandelingen. Onder begeleiding van de educatoren van

het Vrijbroekpark gingen ze op zoek naar sporen van dieren in het parkbos.

Ook deze zomer zijn kinderen van harte welkom in het kasteel. Klassen kunnen een bezoek brengen aan de tentoonstelling *The Beauty of the Beast. Dierenkunst van oude en nieuwe meesters* en tijdens de vakantiemaanden zijn er elke woensdagmiddag familierondleidingen. Op alle zon- en feestdagen is de toegang gratis voor kinderen tot 12 jaar onder begeleiding van een volwassene. Een ideale uitstap voor ouders, grootouders, tantes, nonkels, meters en peters, afgerond met een ijsje in de parkbar!

THE BEAUTY OF THE BEAST

Dierenkunst van oude en nieuwe meesters

Paul de Vos

De kunstgeschiedenis begint met dieren: meer dan 30.000 jaar geleden werden ze al door mensen vastgelegd in muurschilderingen. In de eeuwen daarna hebben dierlijke afbeeldingen vooral een symbolische functie. In de middeleeuwen figureren dieren op allerlei schilderijen, maar vanaf de 17de eeuw worden ze heuse hoofdrolspelers.

HET PARADIJS

Voor 'The Beauty of the Beast' selecteert het **Koninklijk Museum voor Schone Kunsten** (Antwerpen) werk van kunstenaars uit de 17de, 18de en 19de eeuw. Drie prachtige schilderijen van **Roelant Savery** zijn de oudste stukken in de tentoonstelling. Ze tonen een bonte mengeling van dieren in het aards paradijs. Het *Vogelconcert* van **Paul de Vos** sluit inhoudelijk mooi aan bij deze dierlijke overvloed.

VEE & GEVOGELTE

Op de andere schilderijen vinden we de dieren die eeuwenlang thuis waren in en rond een kasteel. De vechtende hanen van **Jacob Biltius** en **Frans Snijders** contrasteren met de statige watervogels van **Melchior d'Hondecoeter**. Bij **Nicolaes Berchem** wordt het vee opgeëist in oorlogstijd, maar bij **Louis Robbe**, **Alfred Verwee** en **Adrien Joseph Heymans** staan de levensgrote koeien vredig in de weide of op stal. Ook bij **Balthasar Paul Omme-ganck** zien we grazende geiten en schapen, tot **André Plumot** ze over het vlondertje stuurt.

VARKENEN & PAARDEN

Jan Stobbaerts schildert zijn zeug eerder impressionistisch. **Charles Verlat** presenteert het gulzige en luie varken als tegenpool van een werkzame ezel. Op een ander werk van hem komen de honden net op tijd om een klein meisje in een rood gestreept jurkje te redden van een wolf. Paarden zien we in alle gedaanten: ingespannen of op stal bij **Charles Tschaggony**, op weg met ruiters bij **Philips Wouwer-man** of in een spectaculaire levade bij **Jacob Jordaens**.

Joseph Stevens

Charles Verlat

Charles Van den Eycken

DIEREN IN HUIS

De meest aabare dieren zijn zonder twijfel de katten van **Henriëtte Ronner-Knip** en **Charles Van den Eycken**. De hond van **Joseph Stevens** zit smachtend naast een homp vlees die net buiten zijn bereik ligt. Ook de levensgrote jachthonden van **Jan Wildens** kunnen voorlopig enkel naar de patrijzen kijken. Naast de vele schilderijen selecteerde het KMSKA tot slot ook een bronzen hond van **Camille Sturbelle**.

... EN IN HET PARK

'The Beauty of the Beast' combineert en confronteert deze oude meesters met tientallen hedendaagse kunstenaars. Aan de grote toegangspoort wacht *Le gardien d'Ursel* van **Stief Desmet** de bezoeker op. Er is geen weg rond deze metershoge Duitse scheper: iedereen moet er dwars doorheen wandelen. Verderop is *Le Grand Vivisecteur* van **Johan Creten** neergestrekken. Vroeger nestelden er kerkuilen in de torens van het kasteel, nu kunnen bezoekers zich neervlijen tussen de poten van dit reuzegroot exemplaar. Achteraan de spiegelvijver flankeren twee knalrode bulldogs met sneakers van **William Sweetlove** de brug naar het parkbos.

LEVENDE KUNST

Al vele jaren gaat **Koen Vanmechelen** via de kruising van nationale kippenrassen op zoek naar een kosmopolitische kip. In het kasteel toont hij een mantel en een scepter uit dit *Cosmopolitan Chicken Project* en in het park lopen er levende ... varkens. Ze maken deel uit van *Lucy Boar*, een nieuw hoofdstuk in het kruisingsverhaal van Vanmechelen. In een andere weide graast een kudde schapen. Ze maken deel uit van een **collectief kunstproject** van schaaftot sjaal, waarin bezoekers kunnen participeren.

NIEUWE MEESTERS

Sommige hedendaagse kunstenaars hanteren dezelfde technieken als de oude meesters. **Thierry Poncelet** vervangt een familieportret door dat van een statige officier met de kop van een jachthond. In de reeks rond de zeven werken van barmhartigheid van **Mieke Teirlinck** krijgen dieren de hoofdrol. Op oude boekenkaften tekent **Gideon Kiefer** bonte, kleurrijke vogels die bij nader inzien angstig en gevangen blijken te zijn. In de tekeningen van **Ruben Bellinkx** verliezen dieren, gebruiksvoorwerpen en dagelijkse leefruimtes hun vanzelfsprekende rol: een pauwenstaart wordt behang, paarden bouwen een

Johan Creten

piramide. **Jockum Nordström** gebruikt een enigszins naïeve tekenstijl om zijn eigen universum tot leven te wekken.

ANIMALIERS

Ook de 19de-eeuwse beeldhouwers worden opnieuw geïnterpreteerd. **Ronny Paesbrugge** laat terracotta paarden – of beter paardjes – door de gang galopperen. Twee katten en een haan van **Erwin Peeters** verschuilen zich in een intiem kabinet. **Peggy Wauters** stopt tientallen keramieken vogeltjes met vergulde bek en poten onder een stolp. **Jan Fabre** gaat nog een stapje verder en presenteert twee lammeren in achttienkaraats goud. Het contrast met **Velasco Vitali** kan niet groter zijn: de levensgrote honden die in de gang liggen, zitten en springen, zijn gesmeed uit ijzer en plaatijzer.

Sarah Reynders legt op een verfrissende manier de schoonheid van dieren bloot en wil bezoekers laten voelen aan haar afgietsels van een schapenkop, -vacht en -lijf. Ook **Johan Deschuymer** maakt nauwkeurige replica's van koeiensnuiten, haren inclusief. Daarvoor zet hij de traditionele werkwijze op zijn kop: de mallen zijn in gips en de afgietsels in silicone.

RINGNUMMER	MAG 12
SEX	♂
RACE	MANGALICA
BIRTHPLACE	HUNGARY
COLOR	BEIGE
PARENTS	MANGALICA X MANGALICA

Koen Vanmechelen

RINGNUMMER	DU 12
SEX	♀
RACE	DUROC
BIRTHPLACE	GERWEN, HEYDE HOEVE, NL
COLOR	BROWN & BLACK
PARENTS	JERSEY RED X DUROC

TAXIDERMIE

Twee Nederlandse kunstenaarscollectieven hebben een opmerkelijke voorliefde voor opgezette dieren. **Atelier Les Deux Garçons** kruist een teddybeer met een dalmatiër, een koppel ganzen met een wagentje en twee Siamese lammeren met een kapstok. De creaties van **Idiots** zijn niet minder bevreemdend: een sierlijke dame of *Bobby*, een konijn met een lichaam als een tinnen pot. Ook **Jeroen Lemaître** van *Animaux Spéciaux* verheft taxidermie tot kunst. In het kasteel krijgt hij carte blanche in twee kabinetjes langs weerskanten van een prachtige oude meester.

Andere kunstenaars zoeken het inwendig. **Mandy den Elzen** verkent het spijsverteringssysteem van een koe en prepareert de vier magen als sculpturen. Een gemuilkorfd hondenskelet van **Pascal Bernier** kijkt verwachtingsvol naar een bot dat hem wordt toegeworpen.

FOTOGRAFIE

Studio Darwin Sinke & van Tongeren opereert op de grens van taxidermie en fotografie. Ze tonen verstilde beelden van twee zwanen in een zorgvuldig geënsce-neerde houding. **Stephan Vanfleteren**

maakte een prachtige reeks stillevens van dode dieren en **Mothmeister** laat vreemde sprookjesfiguren poseren met opgezette dieren.

De pastelkleuren in het werk van **Karin Borghouts** zetten kijkers op het verkeerde been: op een achtergrond van zalmroze of muntgroen toont ze dierenkoppen in verschillende stadia van ontleding. In de reeks *Koeienpaspoorten* combineert **Jef Geys** telkens een zwart-witfoto van een koe met een paspoort dat de 'persoonlijke gegevens' van het dier registreert.

Veel vrolijker gaat het er aan toe bij **Frieke Janssens**. Voor haar reeks *Animalcoholics* laat ze een halve boerderij van schijnbaar dronken dieren rondhangen in een Vlaams café. Ook de modellen van **Henk Van Rensbergen** ruilen hun normale habitat voor *abandoned places*: een varken in een verlaten kerk, een koe in een voormalig winkelcentrum, kippen in de gang van een onbewoond huis. *Pornocratès 2.0* van **Bart Ramakers** verwijst naar het beroemde werk van Félicien Rops en reflecteert over de dualiteit tussen lichaam en geest: worden wij gedreven door onze dierlijke lusten of weten we ze te overstijgen?

Atelier Les Deux Garçons

HALF DIER, HALF MENS

In de bibliotheek herinterpreteert **Willy Verginer** het sprookje 'Tafeltje dek je, ezeltje strek je' en in de grote salon legt *Headthinker VIII* van **Laura Ford** zijn ezelskop te rusten op de schouwmantel. In een ander salon kronkelt een menselijke figuur met grote paardenhoeven op de parketvloer. Met wollen dekens probeert **Alet Pilon** hem te sussen en het beest dat in ieder van ons schuilt te bezweren. Ook dode vogels en pluimvee wikkelt ze in dekens, gipsverband of textiel, alsof ze zo nog een kans hebben om weer tot leven te komen. Tijdens een performance kruipt **Linda Molenaar** letterlijk in de hals van een zwaan. Het skelet en de vleugels staan centraal in enkele andere van haar werken.

INSTALLATIES

Ook voor conceptuele kunstenaars zijn dieren een bron van inspiratie. Op een kleine maquette van **Patrick Van Caackenbergh** sluiten een kat en een vogel een bestand bij een drinkschoteltje. **Mark Manders** creëert een hele kamer, gebaseerd op het woord 'hond': hij stileerde de honden zoals een imaginaire cultuur dat 3000 jaar geleden gedaan zou kunnen hebben. Maar ook een reële gebeurtenis van 2000 jaar geleden kan inspireren. De honden van

Jan Fabre

Idiots

Caroline Coolen verwijzen naar het afgietsel van een hond in Pompeji. Het organische materiaal verging en de holte in de versteende aslaag werd in de 19de eeuw gevuld met gips en opgegraven.

Koen Wastijn verzamelt merken die een dier in hun logo voeren. Allemaal leggen ze een surreële, komische of zelfs absurde band tussen het afgebeelde dier en het product dat ze verkopen. Ook **Jean-Luc Cornec** gebruikt een attribuut dat vroeger alomtegenwoordig was en hij bouwt er een kudde schapen mee: nooit gedacht dat krullende telefoondraad zoveel op wol lijkt en dat een oude telefoon er uitziet als een schapenkop. Het getapisseerde varken van **Wim Delvoye** was eerder te zien in het Louvre, maar nu komt het thuis. Bekleed met een Perzisch tapijt lijkt het wel alsof het uit een van de pas gerestaureerde katoenen wandbespanningen is gekropen. ■

Jean-Luc Cornec

Studio Darwin, Sinke & van Tongeren

PRAKTISCH

Van 25 mei tot 15 oktober 2017
Toegang 10 euro

INDIVIDUELE BEZOEKERS

Individuele bezoekers zijn welkom op zonen feestdagen, telkens van 13 tot 18 uur. In de parkbar kan je nagenieten met een Cuvée Antonine.

GROEPSBEZOEK

Op wekdagen en op zaterdag ontvangen we groepen onder leiding van een gids (na reservatie). Afsluiten kan met een afternoon tea of een degustatie van de Cuvée Antonine in de spiegelzaal.

RONDLEIDING VOOR INDIVIDUELE BEZOEKERS

In juli en augustus organiseren we elke donderdag om 14 uur een rondleiding voor individuele bezoekers. Hiervoor kan je individueel of met enkele mensen inschrijven. Wij stellen dan zelf een groep van 15 personen samen en reserveren een gids. Na de rondleiding sluit je af met een afternoon tea.

Info & reservatie: www.kasteeldursel.be

Linda Molenaar

FAMILIERONDLEIDING

In juli en augustus organiseren we i.s.m. **Terra Nova** elke woensdag om 14 uur een familierondleiding voor ouders en kinderen uit de lagere school. Ontdek er eeuwenoude schilderijen met statige watervogels, levensgrote koeien, grazende schapen en schattige poesjes. De nieuwe meesters durven al eens een stapje verder te gaan. Ze maken portretten van mensen met een dierenkop, laten je voelen aan een schapenkop, kruipen in de hals van een zwaan of kruisen een teddybeer met een dalmatiër. Ook in het park valt er wat te ontdekken. Aan de grote toegangspoort wacht 'de bewaker van het kasteel' je op en kan je je neervlijen tussen de poten van een reuzegrote uil. En zag jij al eens een bulldog met sneakers?

De familierondleiding is geschikt voor kinderen van 6 tot 12 jaar (1 ouder per kind, maximum 4 kinderen per volwassene). Prijs 18, 50 euro (voor volwassenen), 13,50 euro (voor kinderen). Nadien krijg je nog een ijsje of een drankje in de parkbar.

Info & reservatie (vanaf 15 mei):
www.terranoval.be

Alet Pilon

NOCTURNE

Nodig je medewerkers, klanten of zakenrelaties uit in een schitterend kader en laat hen kennismaken met de schoonheid van het dier. Op dinsdag 13 juni organiseren we bovendien een nocturne waarvoor je individueel kan inschrijven. Je wordt dan ontvangen met bubbels, rondgeleid door onze gidsen en vergast op een receptie met hapjes en open bar.

Info & reservatie: www.kasteeldursel.be

Voor meer informatie, reservatie of een programma op maat kan je terecht op info@kasteeldursel.be of 03 820 60 10.

Wim Delvoye

Boven van links naar rechts: Benny Croket, Linda Caluwaerts, Walter De Smet, Jan Van Meulder, Louis Hofmans · onder van links naar rechts: Maria Muys, Liliane Roggeman

Vrijwilligers duiken in het archief

In 2009 neemt het gemeentebestuur van Bornem de gebouwen en gronden van de Sint-Bernardusabdij in erfpacht. Ter voorbereiding van de restauratie zet de gemeente een vrijwilligersproject op poten. Dat vrijwilligersteam bestaat vandaag uit tachtig enthousiastelingen die al bergen werk verzetten in de abdij, maar ook bij de burgerlijke stand en in het kasteel van Marnix de Sainte Aldegonde. Onlangs startte een klein team ook met het digitaliseren van de domeinrekeningen in kasteel d'Ursel.

De abdijbibliotheek

Dit jaar nog start de gemeente met de restauratie en herbestemming van de Sint-Bernardusabdij in de Kloosterstraat in Bornem tot wooneenheden. De prachtige abdijbibliotheek, die in 1871 werd bijgebouwd, is een echte pronkbibliotheek met twee verdiepingen en wordt gerestaureerd. In de rekken staat een rijke collectie, vooral bekend om haar verzameling Cisterciënsia, specifieke werken over de cisterciënzerorde. In 2012 start ter voorbereiding van de restauratie een vrijwilligersproject om alle boeken te reinigen, te inventariseren en ten slotte in te pakken, klaar voor het tijdelijk depot.

Een stuurgroep met leden van de Sint-Bernardusabdij, het gemeentebestuur

van Bornem, de Provinciale Dienst voor Erfgoed Antwerpen, het Kadoc en de Maurits Sabbebibliotheek neemt de voorbereiding op zich. Al snel is het duidelijk dat een pragmatische aanpak met hulp van vele vrijwillige handen zich opdringt. Er wordt een oproep gelanceerd en na een eerste informatiesessie in april 2013 bieden bijna tachtig personen zich aan. De helft daarvan is nog steeds meerdere dagen per maand actief aan het werk voor de gemeente, de overige veertig helpen bij acute werkzaamheden.

De vorming en begeleiding van het project gebeurt aanvankelijk door twee ervaren boekrestauratoren: Guy De Witte geeft een inleidende vorming (theorie en praktijk), Marijn De Valk neemt de praktische

begeleiding op zich. Omdat de vrijwilligers geen professionele catalografen zijn, wordt voor de inhoudelijke beschrijving een beroep gedaan op het Kadoc en een wetenschappelijk medewerker met grondige kennis van het Libis-systeem, het meest ingenieuze bibliotheek-automatisatiesysteem.

De drijvende kracht achter het boekenproject is erfgoedconsulent Gert Van Kerckhoven: 'Zowel de database als de werkplanning zijn op maat van het project gemaakt, rekening houdend met de inventarisatie (inhoud), de metadata (materialen en schade) en de erfgoedwaarde. Op elk moment in het werkproces moet je immers een boek kunnen terugvinden, zelfs als het ingepakt is in een doos. Er worden barcodes ontwikkeld, zodat alle onderdelen van het proces (rekken · boek · foto van de titelpagina · record in de database · doosnummer) aan elkaar gelinkt kunnen worden.'

'De belangrijkste sleutel in het project is de begeleiding van al die vrijwilligers', vervolgt Gert. 'De communicatie verloopt via e-mail met evaluatierapportjes en werkplanningen, aangevuld met nieuwsbrieven. Zo blijft iedereen op de hoogte. Want iemand die de boeken scant bijvoorbeeld heeft uiteraard makkelijker toegang tot de inhoud dan iemand die ze in een doos steekt. Fotomateriaal van de gebeurtenissen per dag, een feestje voor het zoveelste boek, een verjaardag, een attentie voor een vrijwilliger, ... maken dat het enthousiasme blijft.' Op anderhalf jaar tijd wordt het grootste deel van de abdijbibliotheek en bijhorende lokalen gereinigd, geïnventariseerd en ingepakt: 58.427 titels, meer dan 1.260 grote inpakdozen.'

De Vrienden van het archief

'De inzet en toewijding van het team bij het bibliotheekproject is zo groot dat de vrijwilligers ook voor andere erfgoedprojecten worden gevraagd', zegt Gert Van Kerckhoven. 'Zo groeit de kiem die in de abdij werd gezaaid uit tot een volwaardige groep 'Vrienden van het archief'. Het succesverhaal wordt verdergezet. Er komen

kleine aanpassingen in de werkruimten en begeleiding om nog praktischer te werk te kunnen gaan. De ploeg vrijwilligers wordt herverdeeld over diverse locaties en elke ploeg krijgt een andere taak.'

'Intussen is het abdijsproject zo goed als afgerond. Na de boeken ontfermden de vrijwilligers zich ook over de schilderijen, beeldhouwwerken en andere objecten uit de abdij. Ze werden gereinigd met penseel en stofzuiger en nadien ingepakt. Samen met de abt en een kunsthistoricus werd bekeken of de voorwerpen in Bornem kunnen blijven of een herbestemming zoals een andere abdij bijvoorbeeld moeten krijgen. Een deel van de collectie werd onlangs aangeboden tijdens een openbare verkoop.'

'Naast de projecten in de abdij werden intussen ook de indexen van de burgerlijke stand digitaal verwerkt door de groep vrijwilligers', zegt Benny Croket van de Vereniging voor Heemkunde in Klein-Brabant. 'Ook het kasteelarchief van graaf John de Marnix de Sainte Aldegonde werd verder gearchiveerd. Om de veiligheid en raadpleegbaarheid van oude registers en archiefdocumenten te garanderen, hebben we de belangrijkste registers digitaal gescand. De Vereniging voor Heemkunde in Klein-Brabant startte ook met een korte opleiding paleografie. Dat is een hulpwetenschap van de geschiedschrijving die zich toelegt op het bestuderen en ontcijferen van oude handschriften en archiefstukken. Want zowel in het abdijsarchief als in het kasteelarchief vonden we eeuwenoude teksten, die bij de eerste aanblik iedereen de wenkbrauwen deden fronsen. Samen met Filip Hooghe leerden we een leergierige groep vrijwilligers middeleeuwse, oud-Franse en haast onleesbare documenten ontcijferen en verklaren. Mede door de inzet van de werkgroep paleografie kan je nu al eeuwenoude documenten en registers uit de 16de en 17de eeuw met belangrijke historische informatie over Bornem en de regio raadplegen in het gemeentelijk archief en het erfgoedhuis De Casteleyn.'

De domeinrekeningen van de familie d'Ursel

Enkele maanden geleden is ook een deel van het archief van de familie d'Ursel overgebracht vanuit het Rijksarchief in Brussel naar het kasteel in Hingene. Een klein team vrijwilligers is intussen in erfgoedhuis De Casteleyn gestart met het digitaliseren van de domeinrekeningen uit de achttiende eeuw. Dat is een belangrijke periode waarin het gebouw en het domein grotendeels hun huidige vorm kregen. De rentmeester noteerde heel zorgvuldig de inkomsten en uitgaven voor het kasteel en het park in een register, aangevuld met nauwkeurig gedocumenteerde betaalbewijzen. Uit die rekeningen kan je heel wat nuttige informatie halen. Welke pachtvergoedingen ontving de hertog? Welke grote onderhoudskosten gebeurden er? Wat bestelde de tuinier? Wat kreeg de poetsvrouw? Wat werd er gegeten? Welke stoffen werden er aangekocht? En welke behanger was er aan het werk? De domeinrekeningen leveren samen een kostbare schat aan informatie en zullen in de toekomst meehelpen om de geschiedenis van het kasteel te vervolledigen. ■

VEERLE MOENS
Kasteel d'Ursel

HELPEDE HANDEN GEZOCHT

'De Vrienden van het archief' hebben intussen bergen verzet, maar er is ook nog heel wat werk voor de boeg. Wil je mee de handen uit de mouwen steken bij de digitalisering van het kasteelarchief? Heb je interesse in erfgoed en archiefwerk? En kan je nauwkeurig en zorgvuldig werken? Neem dan contact op met Gert Van Kerckoven via gert.vankerckhoven@bornem.be of bel 03 296 91 83 voor meer info. Je kan rekenen op een korte opleiding en professionele omkadering.

Ook voor hulp bij de evenementen in het kasteel zijn we altijd op zoek naar enthousiaste vrijwilligers. Wil je ons helpen met promotie, onthaal, toezicht of hulp in de parkbar deze zomer? Neem dan contact op met Veerle Moens via veerle.moens@kasteeldursel.be of bel 03 820 60 12 voor meer info.

VORIGE WINTER SCHREEF
BRODY NEUENSCHWANDER
MEER DAN VIJFHONDERD
BOODSCHAPPEN VOOR
DE TOEKOMST OP DE MUREN
VAN HET KASTEEL.
VOOR VEEL MENSEN WAS HET
EEN EMOTIONEEL MOMENT
OM HUN TEKST TE ZIEN STAAN
VOORDAT HIJ ACHTER HET
BEHANG VERDWEEN.
VOOR WIE ER NIET BIJ
WAS, LICHTEN WE EEN
TIP VAN DE SLUIER.

De eerste en de laatste

De eerste woorden op de muur zijn van Vic Van Eetvelt, ere-gedeputeerde voor Cultuur. In 1994 was hij mee verantwoordelijk voor de aankoop van het kasteel door de provincie en de daaropvolgende restauratie. De voorlopig laatste boodschap is het toepasselijke citaat van Percy Bysshe Shelley, op de muur gezet dankzij Maryse Bruyns: 'What is all this sweet work worth / If thou kiss not me?' Het wordt gevolgd door '6 maart 2017 om 11u35': de dag en uur waarop de kalligraaf zijn werk ondertekende met het klassieke 'Brody Neuenschwander scripsit'.

De jongste en de oudste

De mama van Lissah vereeuwigt de eerste, zelfgeschreven brief aan Sinterklaas van haar 7-jarige dochter: 'Liefste Sint, mag ik alsseblijft rolsgatsen en een popen bet oe gaatht met u? en de pietten groetjes + + + + + lissah'. De kalligraaf neemt ook bijhorende tekeningetjes van onze jongste schrijfster zorgvuldig over. De prijs voor de oudste schrijfster gaat net niet naar de 87-jarige Alberta Huygelen, een afstammeling van tapissier Josephus Huygelen die in de 19de eeuw boodschappen op onze muren heeft geschreven. Ze

Schrijf en blijf (nog wat langer)

wordt met vier jaar verschil geklopt door de 91-jarige Maurits Raes, alias 'Maurits van Miel van de Karel', zoals hij vroeger in Hingene bekend stond.

De dichtste en de verste

De 'dichtste' boodschappen komen van een heleboel Hingenaars die vanuit hun woonkamer naar het park kunnen kijken. Dan waaiert het langzaam verder uit over Bornem, Vlaanderen, België, Nederland, Frankrijk, Duitsland en Engeland. De top drie van de verste boodschappen komt lange tijd uit het noordoosten van de Verenigde Staten. Met een afstand tot Hingene van respectievelijk 5.444 km, 5.727 km en 6.738 km doen Cynthia Altman uit Scarborough (Maine), Deborah Trupin uit Albany (New York) en Lotus Stack uit Minneapolis (Minnesota) allemaal een verdienstelijke poging. Maar Olive Bull verpulvert het afstandsrecord: zij woont op het eiland Tasmanië (onder Australië), maar liefst 16.943 km van het kasteel vandaan. Waarom ze toch iets op onze muur wilde laten schrijven? Heel simpel, ze kent de kalligraaf persoonlijk.

De kortste en de langste

'JDB ♥ VVP': meer letters zijn er niet nodig om de kortste boodschap te schrijven. Een beetje langer is een cryptische reeks van cijfers (07112197917111982040920032306201220022015), ongetwijfeld een opeenvolging van vijf data die verwijzen naar belangrijke momenten in het leven van twee geliefden. De langste boodschap is een 'preek' van Patrick Maervoet, voormalig pastoor van Hingene, die gedurende enkele jaren vlakbij het kasteel woonde. Op zijn eentje vult hij bijna de halve achterwand van een alkoofnis.

De lekkerste, de beestigste en de meeste exotische

De lekkerste lijnen zijn een recept voor 'Malakof', een dessert op basis van eiwit en karamel, ingestuurd door een afstammeling van Juliette d'Ursel die in 1877 een brief achter het behang verstopte. De beestigste boodschap is een herinnering aan labrador Yasser vanwege halfzus Luciana (uiteraard ook een labrador). Veruit de meeste teksten zijn geschreven in het Nederlands, gevolgd door Frans, Engels, Latijn, Duits en Spaans. Voor de meest exotische boodschap mag je zelf kiezen tussen een Russisch citaat in Cyrillisch geschrift, een wijsheid in Chinese tekens of wensen in fonetisch West-Vlaams: 'oymoleutet, oymotietet, oymogoestet, oymosanset, oymoginambraset, oymouptietrustet, oymoginmoet, mosurtoe: oymogezoendziet'.

Rijmen en dichten

Het is opvallend hoeveel mensen zelf een gedicht hebben geschreven: kort of lang, op rijm of in vrije vorm, als limerick of als haiku. Ook vooraanstaande schrijvers, dichters, filosofen en opiniemakers leverden een bijdrage. Zo staan de woorden van Peter Verhelst, Bart Moeyaert, Tom Lanoye, Herman Brusselmans, Annelies Verbeke, Eric Vlaminck, Peter Holvoet-Hanssen, Anne Provoost, Stefan Brijs, Jozef Deleu, Saskia De Coster, Jeroen Olyslaegers en tientallen anderen voor eeuwig op onze muren. Naast het werk van deze 'echte' dichters kreeg ook *Koude Tijden* van Youssef Alaoui een plekje. Hij is een leerling van de tweede graad beroepsonderwijs van de PTS Boom en werkte mee aan het project 'Beroepsdichters'.

© Stefan Dewilckere

Enkele afstammelingen van de familie Huygelen bij hun eigen boodschappen en de handtekening van hun voorvader tapijssier Josephus Huygelen

Wijze woorden

Wie minder inspiratie heeft, kiest dikwijls voor een favoriet citaat. Zo vinden we op onze muren de wijze woorden van Boeddha, Confucius, Lao Tse, Saint François de Sales, Ovidius, Albrecht Rodenbach, Pablo Neruda, Emile Verhaeren, Toon Hermans, Charlotte Brontë, Cecil Day Lewis, Amos Oz, Stephen Fry, Bruce Springsteen, Leonard Cohen, Mumford & Sons, John Lennon of Prince. Koploper is de 19de-eeuwse Amerikaanse schrijver Henry David Thoreau met drie verschillende citaten.

Verleden en toekomst

Veel boodschappen zijn erg persoonlijk. Een man schreef samen met zijn echtgenote een tekst, maar komt er alleen naar kijken omdat zijn vrouw intussen overleden is. We vinden emotionele getuigenissen over zware ziekten, het verlies van een kind of traumatiserende ervaringen tijdens de genocide in Rwanda. Liefdevolle herinneringen aan overledenen wisselen af met wensen voor kinderen en kleinkinderen, die ze hopelijk binnen 10, 25, 50 of 100 jaar zullen lezen. Mensen blikken vooruit en doen voorspellingen over de toekomst van zichzelf, hun familie, het land of de wereld. Sommigen zijn hoopvol en positief, anderen focussen op de hedendaagse problematiek van

klimaat, migratie, diversiteit, terrorisme en – uiteraard – Donald Trump.

Liefde en vriendschap

Wat is er mooier dan je liefde te vereeuwigen op de muur? Tientallen mensen grepen hun kans en schreven ronkende verklaringen aan hun ventje, hun liefste schat, de liefde van hun leven, hun prins, prinses of soulmate. Vooral rond 14 februari was er een opmerkelijke opstoot van hartverwarmende teksten. Tijdens het kijkweekend een maand later zagen we nietsvermoedende geliefden die waren meegelokt naar een kasteel om ergens boven iets te gaan bekijken. Ook vele gekoesterde vriendschappen van *best friends forever* kregen een plaats, voor eeuwig samen achter het behang.

Een ode aan het kasteel

Het kasteel zelf is een populair onderwerp. Het nageslacht van tapijssier Huygelen verwijst naar de werken die hun voorvader er uitvoerde en de afstammelingen van bedienden, boswachters en stropers roemen de daden van hun voorouders. Leden van de familie d'Ursel die vroeger nog in het kasteel gewoond hebben, schrijven over de voor- en nadelen: 'Ja, er waren muggen, maar het gaf ons het plezier om de enorme karpers uit het water te zien

springen om ze op te eten. Ja, er waren geen badkamers, maar kinderen en zelfs volwassenen genoten ervan om de inhoud van de kamerpotten – die werden geleegd in de vijver – te zien passeren langs de ramen van de spiegelzaal tijdens het ontbijt. Ja, het water van de vijver stonk naar modder, maar we voelden ons op een eiland of op een boot (...) Lieve oude huis van onze familie: bezwijk niet en laat je niet intimideren door het stijgende water.' Ze schrijven over hun appreciatie voor het kasteel én voor de nieuwe jeugd die het onder de vleugels van de provincie Antwerpen heeft gekregen. De lofzangen op de restauratie en het nieuwe leven zijn inderdaad talrijk. Zowel directe betrokkenen als bezoekers halen herinneringen op aan wat ze in het kasteel beleefden. Ook de oude kerk en het paviljoen De Notelaer worden niet vergeten. En natuurlijk zijn er mooie verwijzingen naar het schrijven van teksten voor de toekomst die verdwijnen achter het behang.

Schrijf en blijf (nog wat langer)

Wil je jezelf ook nog vereeuwigen of een stukje van de muur cadeau doen? Dat kan! Gezien het grote succes loopt 'Schrijf en blijf' nog wat langer. Via de website kan je dus nog steeds een boodschap invoeren of een cadeauboekje bestellen. In het najaar komt Brody Neuenschwander opnieuw naar Hingene om de boodschappen voor de toekomst op de muren van drie extra kamers te schrijven. We organiseren natuurlijk nog een tweede kijkweekend, voordat ook deze boodschappen verdwijnen achter het behang. ■

KOEN DE VLIAGER-DE WILDE
Kasteel d'Ursel

De brief van Sophie en Juliette die de aanleiding vormde voor 'Schrijf en blijf' zat verstopt achter een Chinese prent. Het is een afbeelding van de boeddhistische godin Guan Yin. De brief, de prent en vooral de godin inspireerden Els Muys voor haar boodschap voor de toekomst.

'Aimez toujours' naar het voorbeeld van Guan Yin op de collage van Juliette en Sophie, beschermster van hun boodschap naar ons uit 1877. 'Aimez toujours' en offer uw persoonlijke belangen op voor het algemeen belang zoals Guan Yin, Juliette en Sophie. 'Aimez toujours' in de traditie van de familie d'Ursel, 'heureux les uns par les autres.' Uit 2017 vanuit het kasteel een glimlach terug van Els naar Guan Yin, Juliette en Sophie en een glimlach naar u, beste lezer, 'Aimez toujours';)

Dit gedicht heb ik de voorbije winter op de muur van het kasteel laten schrijven. Zodra ik het verhaal achter 'Schrijf en blijf' leerde kennen, vond ik het opmerkelijk hoe goed alles bij elkaar paste: de brief, de afbeelding op de prent en de karakters van Sophie en Juliette. Volgens mij is het geen toeval dat de zussen net achter die prent hun brief voor de toekomst verstopten.

Ik stel me voor dat het zo zou kunnen gegaan zijn: in die zomer van 1877 arriveert er op het kasteel een bestelling papier en prenten uit China. De twee zussen, die er de zomermaanden doorbrengen, be-

ginnen te lezen over de afbeeldingen die op de prenten staan. Zo ontdekken ze het verhaal van Guan Yin, de Chinese godin van het mededogen die vaak wordt afgebeeld met duizend armen om iedereen te helpen, met in elke hand een oog om te zien waar ze hulp kan bieden. Volgens het verhaal stond Guan Yin op het punt de hemel binnen te gaan toen ze hulpgeroep hoorde vanuit de wereld. Ze heeft zich dan omgedraaid, is de hemel niet binnengegaan en heeft de belofte gedaan om te blijven en iedereen die hulp nodig heeft te helpen. Guan Yin heeft dus haar eigenbelang opgeofferd voor het algemeen belang. Dat is letterlijk wat Sophie en Juliette in hun brief schrijven: 'Wij spreken tegen u, omdat u aan ons zou denken en omdat u onze waardevolle tradities zou koesteren: dat iedereen zijn persoonlijke belangen opoffert voor het algemeen belang en het familiegevoel bewaart als een kostbare schat.' Iets verder schrijven ze ook hoe de leden van zoveel generaties in hun familie de kunst verstonen om elkaar gelukkig te maken: *heureux les uns par les autres*, 'gelukkig de enen door de anderen'.

Het zou dus kunnen dat de jongedames de legende van Guan Yin kenden en er inspiratie in vonden voor hun persoonlijke boodschap aan het nageslacht. Ze namen de prent van Guan Yin en de twee kinderen als basis voor een collage. De struiken met vruchten, de bloementakken, de vogels en de vlinders knipten ze uit het blauwe Chinese behang dat in deze kamer hangt. En toen hun collage klaar was, hebben ze hun brief heel bewust achter

Guan Yin verborgen. Toen ik de biografische artikelen in de vorige magazines las, viel het me ook op dat Sophie en Juliette in hun eigen leven ook hun eigenbelang opzij hebben gezet en anderen gelukkig hebben gemaakt. Allebei hebben ze liefdevol één of meerdere kinderen grootgebracht, waarvan ze niet de biologische moeder waren. 'Helemaal zoals Guan Yin dat zou doen,' denk ik dan.

Wanneer ik tijdens de kijkdagen op 10, 11 en 12 maart het kasteel bezoek, ben ik onder de indruk van de vele mooie ontroerende boodschappen, prachtig uitgeschreven door Brody Neuenschwander. Ik zie mensen rustig rondwandelen, stilstaan bij teksten van bekende en minder bekende schrijvers, blij zijn als ze hun eigen tekst gevonden hebben. Foto's worden genomen. Grootouders en kleinkinderen bewonderen samen wensen van geluk en liefde voor het nageslacht. Gegoten in letters, geschonken door de kinderen of de kleinkinderen. De muren staan vol met bemoedigende woorden, raadgevingen en wijze lessen voor de toekomst.

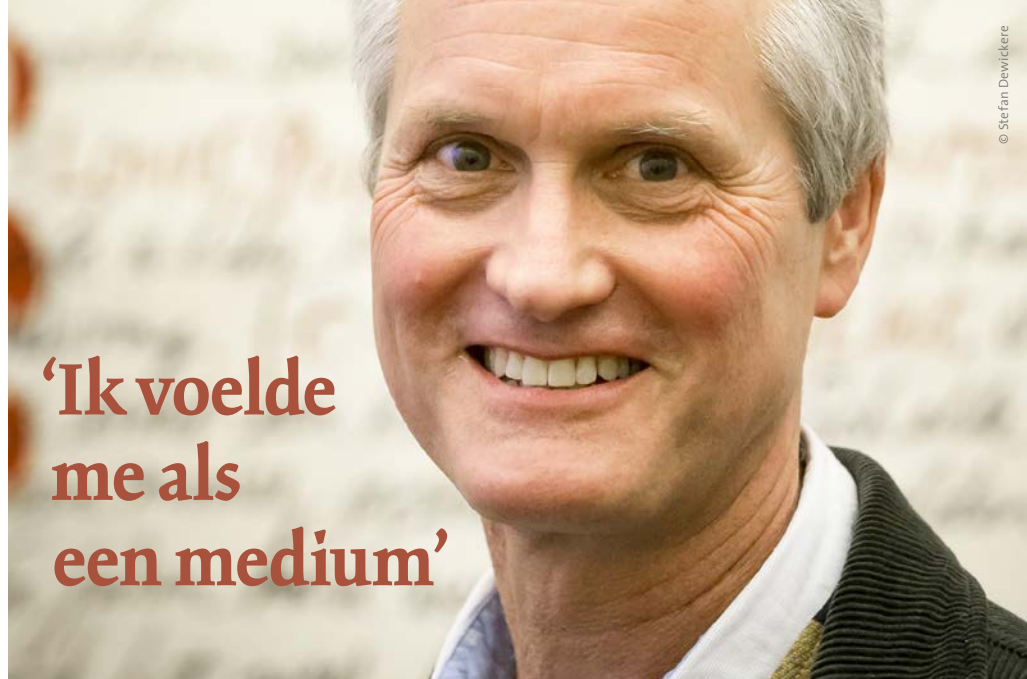
Ook dat doet mij, als liefhebster van China en van het boeddhisme, denken aan Guan Yin, en dan vooral wanneer ze wordt voorgesteld met duizend armen. Het lijkt alsof al die schrijvers en schrijfsters diep in hun hart hebben gekeken om te zien met welke boodschap ze toekomstige generaties konden helpen en gelukkig maken. Ze geven de raad om dankbaar te zijn, om gelukkig te zijn met de kleine dingen, om zorg te dragen voor de aarde, ... Ik ben zeker dat Sophie en Juliette heel blij zouden zijn met 'Schrijf en blijf' en met alle boodschappen voor de toekomst die nu de muren van het kasteel sieren. Wat een effect heeft hun boodschap van 140 jaar geleden gehad! De kracht van de liefde en van jonge vrouwen die een zacht woord plaatsen waar men het niet verwacht ... Tijdens de kijkdagen komen mensen gelukkig naar beneden en drinken nog een glaasje Cuvée Antonine in de zon. Als ik buitenstap denk ik: 'dat hebben ze goed gedaan, Sophie en Juliette.' ■

ELS MUYS

De wereldvermaarde kalligraaf Brody Neuenchwander verbleef deze winter tien dagen lang in het kasteel. Hoewel hij intussen alweer druk in de weer is met allerlei nieuwe projecten in binnen- en buitenland kregen we hem nog te pakken voor een terugblik op zijn bijdrage aan Schrijf en Blijf.

‘Dit was een grote opdracht met een specifieke sociale functie’, vertelt Brody Neuenchwander. ‘Honderden mensen stuurden boodschappen, die ik op de muren van een historisch gebouw mocht kalligrafieren als een soort tijdscapsule voor de toekomst. De kwaliteit van de kalligrafie – decoratief en mooi schrijven – was minder belangrijk dan de boodschappen eervol en waarheidsgetrouw weergeven. Voor mij kwam het er niet op aan om mijn kalligrafische vaardigheden te etaleren of om voor grootse, dramatische composities te gaan. Ik koos voor een lettertype dat snel kon geschreven worden. Het was wel belangrijk om de muren zo efficiënt mogelijk te vullen op een eenvoudige, maar elegante manier. ‘Schrijf en blijf’ zou niet hetzelfde zijn geweest zonder de menselijke hand van een kalligraaf. Het is het pure ambacht dat bijdraagt tot de sterkte van het project.’

Brody genoot van de flow van het werk. ‘Mijn oude botten kraakten bij het op- en neergaan van de ladder. Maar ik ging helemaal op in de woordenstroom. De tijd vloog voorbij zonder dat ik het merkte. Het voelde alsof ik het medium was waarlangs de boodschappen werden doorgestuurd. Ik was gewoon het instrument dat het penseel vasthield. De woorden stroomden door mijn hoofd, langs mijn arm naar de muur. Ik nam ze wel in me op en was me bewust van hun betekenis. Maar zodra ik aan de volgende boodschap begon, vergat ik de vorige. Ik schreef bijna tweeduizend woorden per dag, dus ze verdwenen aan de horizon zodra ik ze neerschreef. Deze ervaring van het doorgeven van de diepste wensen en verlangens van zoveel mensen raakte me het meest.

‘Ik voelde me als een medium’

De vraag naar zijn favoriete boodschap, kan Brody moeilijk beantwoorden. ‘De teksten kan je volgens mij onderverdelen in verschillende categorieën: boodschappen voor kinderen en familie, boodschappen over de schoonheid van het kasteel, boodschappen over het belang om nu van het leven te genieten want het is zo voorbij. Er waren ook politieke commentaren, vooral over Trump, het terrorisme en het milieu. En tot slot schreven sommigen ook dieperliggende boodschappen, vaak poëtisch en met grootse woorden. Ik werd het diepst geraakt door de boodschappen waarin mensen hun verlangens, angsten en wensen uitdrukken met kleine, eenvoudige woorden. Ik vroeg me af hoe mensen in de toekomst zouden terugkijken op deze teksten en ik vermoed dat ze het meest zullen worden aangesproken door de oprechte gevoelens waarmee mensen zich kwetsbaar opstellen, eerder dan door plechtige en statige teksten. Broosheid raakt altijd. Het verbaasde me hoe weinig religieuze boodschappen er waren. Doe je dit in Amerika, dan krijg je wellicht honderden boodschappen die refereren aan God. Als Amerikaan (maar geen gelovige) viel het me ook op hoe vaak de boodschappen over persoonlijk geluk gingen. Het ging nauwelijks over sociale plichten of over het maatschappelijk belang.

Of hij ook zelf een boodschap schreef? ‘Op kerstavond toen we met vrienden rond de tafel zaten, vroeg ik hen om enkele zinnen te schrijven. Ik heb ze allemaal samengebracht in één boodschap en het resultaat is een mooie herinnering aan die avond. Ik schreef zelf geen persoonlijke boodschap maar signeerde mijn werk wel in de voorlopig laatste kamer.’

Brody kwam ook tijdens de kijkdagen langs in het kasteel. ‘Het was heerlijk om te zien hoe de bezoekers zochten naar hun eigen boodschappen en zich verloren in het lezen van teksten van anderen. Ze begonnen gesprekken met elkaar, wezen in het rond en vroegen zich af wat de andere boodschappen precies betekenden. Die kijkdagen verbonden mensen met elkaar. Ik denk niet dat je met een boek dit effect zou bereiken. Ook de combinatie van de mooi geschreven woorden op de oude kasteelmuren tilt de boodschappen naar een hoger niveau.

Hoewel het een uitdagende opdracht was en een hele dag schrijven best wel vermoeiend was, komt Brody in het najaar terug. ‘Niemand anders mag op mijn muren schrijven. En ik breng zeker een aspirientje mee voor mijn arme knieën.’ ■

VEERLE MOENS
Kasteel d’Ursel

Proef Cuvée Antonine in de parkbar

Begin maart lanceerden we onze Cuvée Antonine. Tijdens de persconferentie poseerden Luk Lemmens (gedeputeerde voor Erfgoed), Sofie Vanrafelghem (Master Beer Sommelier) Koen De Vlieger (directeur kasteel d'Ursel) en Marc Struyf (brouwerij Den Triest) voor het voormalige schildersatelier van hertogin Antonine de Mun. Nu is dat nog in slechte staat, maar binnenkort krijgt het een nieuw leven als unieke vakantiewoning. Het souterrain en de zolder zullen plaats bieden aan drie slaapkamers met bijbehorende badkamers. In het voormalige atelier op de bel-etage komen een open keuken en een salon met uitzicht op het park. Om *Het Atelier van Antonine* mee te financieren, hebben we twee bieren laten brouwen met een bijzonder verhaal: een blonde tripel met een toets van honing en een bruine dubbel met een toets van eik, allemaal uit het kasteeldomein.

Tijdens het eerste proefweekend vlogen meer dan duizend flessen de deur uit. Een tweede brouwsel van 180 flessen werd helemaal verkocht tijdens het bloemenevenement 'Fleurs des Dames' eind april. Maar er is goed nieuws: bij de opening van de tentoonstelling *The Beauty of the Beast* zal er opnieuw een grote voorraad beschikbaar zijn. De hele zomer serveren we onze Cuvée Antonine in de parkbar. Je kan er ook de cadeaupakketten kopen met een fles blond, een fles bruin en een gepersonaliseerd glas. Er hoort een boekje bij met het hele verhaal van Antonine, haar atelier en haar Cuvée én een tombolaticket waarmee je kans maakt op een gratis verblijf met acht personen in de vakantiewoning.

Van 25 mei tot 15 oktober staat de parkbar in de tuin van het kasteel. Ze is open op zonen feestdagen, telkens van 13 tot 18 uur. Naast de Cuvée Antonine serveren we ook een ruim assortiment van andere dranken én ijsjes.

